

ikke er saa heldigt, at der her foreslaas særlige Lovbestemmelser for de sønderjydske Landsdele; Grunden angives at være den, at der ifølge den nugældende Retsordning i de sønderjydske Landsdele ikke kan gives Underpant i Løsøre. Jeg skal afvente de Oplysninger, der i saa Henseende vil blive givet af den højtærede Minister, idet jeg indskrænker mig til at understrege, at det dog fra alle Sider erkendes at være overordentlig uheldigt, at der vedblivende skal gælde særlige Regler for de sønderjydske Landsdele; det burde kun være Tilfældet, naar der forelaa tvungende Motiver dertil. Jeg haaber derfor, at den højtærede Landbrugsminister vil kunne give os saadanne Oplysninger, at man deraf kan skønne, at der foreligger tvungende Forhold, som motiverer at bevare Kongeaagrænsen med Hensyn til Lovforslag af den foreliggende Art.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtigt Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget dette Lovforslag, idet det jo er blevet anbefalet fra samtlige Partiers Side. Der er blevet udtalt Betænkelighed ved at indføre den Bestemmelse, at der for Sønderjyllands Vedkommende ikke kræves Pant i de Fartøjer, hvortil der ydes Laan. Jeg skal indrømme, at jeg ogsaa selv i og for sig er ked af denne Bestemmelse, men Nødvendigheden har medført, at vi maatte sætte den ind, thi, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, med den bestaaende Retsordning i de sønderjydske Landsdele er der ingen Mulighed for at yde Laan til Fiskerfartøjer under 20 Tons, altsaa til ikke registrerede Fartøjer, medmindre man undlader at tage Pant i disse Baade. Jeg havde Valget mellem at foreslaa det, som her foreligger, eller at udelukke de sønderjydske Fiskere fra Andel i Laanesummen. Jeg har da valgt det første, idet jeg gaar ud fra, at dette er en rent midlertidig Tilstand. Man kunde da spørge, hvorfor er Reglerne om Underpant i Løsøre ikke for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende bragt i Overensstemmelse med de i det øvrige Land gældende. Jeg har forhandlet herom med Justitsministeriet, hvor man har Sagen under Overvejelse; idet man — saa meget tør jeg nok sige — ikke er ganske sikker paa, at Spørgsmaalet finder sin heldigste Afgørelse ved, at man uden videre indfører de danske Regler i de sønderjydske Landsdele, idet det er muligt, at der paa dette Omraade som i andre

Tilfælde, hvor det drejer sig om Indførelse af dansk Rets Regler i de sønderjydske Landsdele, kunde være Anledning til at tage vor egen Lovgivning op til Revision. Jeg haaber, at ærede Medlemmer vil forstaa, at den mest praktiske Udvej her er at se bort fra, at der ikke kan gives Underpant i Løsøre for Laan til de sønderjydske Fiskere. Jeg tillægger det nu ikke saa overordentlig stor Betydning, at der ikke kan tages Pant i disse mindre Fartøjer — i større Fartøjer kan der nok tages Pant —, man har nemlig den personlige Sikkerhed tilbage, og man kan nu tillægge den større eller mindre Betydning, men i en Række af Tilfælde er den dog ikke betydningsløs. Som midlertidig Foranstaltning er det i hvert Fald en Udvej, der kan benyttes. Jeg understreger, at jeg anser det for en midlertidig Foranstaltning; idet der forhaabentlig i Løbet af kort Tid vil blive tilvejebragt en ensartet Ordning for hele Landet, og jeg beklager, at der endnu skal være saadanne Særbestemmelser, selv om de i dette Tilfælde maa siges at være en Begunstigelse for de sønderjydske Fiskere.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo og andre ærede Ordførere omtalte Fiskeriets daarlige Stilling. Det er der adskillige Gange vekslet Ord om her i Tinget, og det kan desværre ikke benægtes, at Fiskerierhvervet arbejder under meget vanskelige Vilkaar. I saa Henseende maa det imidlertid dele Skæbne med andre Erhverv her i Landet saa vel som med Fiskeriet i andre Lande. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at i Norge, hvor Fiskeriet er en langt betydeligere Indtægtskilde, end det er for os, er Forholdene ogsaa i høj Grad vanskelige. Ærede Medlemmer, som har haft Lejlighed til at læse engelske Blade, der omtaler Fiskeriforhold, vil have set, at ogsaa den engelske Fiskeriflaade er ilde stillet, idet der er Stilstand i hele dette betydningsfulde Erhverv og ogsaa en Nødstilstand blandt Erhvervets Udøvere, som i hvert Tilfælde staar fuldt paa Højde med den, vi kender her i Landet. Selv om man just ikke mener, at man kan finde Trøst i den fælles Skade, kan man i hvert Fald paa-pege en saadan fælles Skade alle Vegne. Naar vi er saa daarligt stillet her, er det, fordi vor Omsætning mod Syd, til Tyskland, saa godt som helt er ophørt i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen spurgte, hvorvidt man gennem Forhandlingerne med Tyskland havde søgt at tilvejebringe en bedre Ordning. Hvis der hermed sigtes til de nu afsluttede Forhandlinger vedrørende Overtagelsen af de sønderjydske Landsdelé, maa jeg sige, at disse Forhandlinger i og